



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum  
Concionum**

**Paoletti, Agostino**

**Coloniae, 1677**

Altera Pars.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

proci plantis. A fructibus eorum cognoscitis eos, magis eos participare ex gentilitio, quam Christianismo coaccludi debet. Hanc metristiam idcirco deplorans idem Beatus exclamavit O homo agnosce qui es, intellige tantam dignitatem, ut talis sis vita, qualis sis natura. Homo es, vitam age humanam, ne degeneres ad vitam brutalem: vitas ut homo, rationalis est natura, & ratio tibi à natura data est, quasi regula tuorum operum: vitas ut non rationalis, & quid est vita rationalis, nisi bona virtutis decora? vides quod ipsa tua natura te aliquo ad virtutem.

20. Quid diceres, si librum, in cujus frontispicio hoc titulus inscriptus esset: *Moralis Divi Gregorii, vel opera divi Augustini*, eoque aperto non reperires nisi hereses Calvinus, aut Lutheri. Idem dicitur, et, qui exterius se exhibet fidelem, interius verò habet conscientiam infidelis applicatam potest. Opera tua operibus Pagani, Turcæ, aut Hebræi meliora esse non video. Porò quid faceres, si esses iussidus? Non minus subdit idem Archiepiscopus, quàm iudæus vel paganus sæculi pompæ, & divitiis perquiri, mundo, non Christo vivas. Et in mundalibus negotiis, & gaudis quasi totam suam vitam expendis. Corporis tantuarium molles profecti, & polluisi, & Spiritus S. expulsi, demerimus ara, & stabulum factus es; Vestem illam seitis fordidisti, polluisi cæno, & sanguine concucisti. Quid dicam tibi? sic vitas quasi opprobrium suspensissis, neque vocat tui, & sponsionis Dei facta memor fuisti.

21. Quam sententiosa, & substantiales sunt verba hujus sancti Archi-Episcopi qui mutare vitam, vivere Christianè, & opera digna nominis quod gestat, præstare cupit, ea attentè consideret. Quid diceres, si me religiosum, & sacerdotem, quamvis indignum veste Hilkionis indutum in publico foro latitare inter gentem vilem, & actiones facere que dissolutissimas etiam personas debent, videres, an non hominem profanum, & irregularem, nomineque religiosi indignum proclamares? Age dum: et ego si ego te Christianum video, absque timore Dei, tanto tempore degere in peccato mortali, mandata Dei, & Ecclesiæ te violasti, per plures annos te confiteari nec communicare: an dicam, & credam te esse bonum Christianum? A fructibus eorum cognoscitis eos. Magnus Alexander ejusdem secum nominis in cubili degere, sed nomine illo haud digno prælatore sciens, militem vocatum acriter petulantiar diceas, aut nomen, aut mores muta. Quid tibi dico, aut muta nomen Christiani, aut

Christiane vive, Hoc tibi sufficiat, & requiesco.

ALTERA PARS.

22. Præterea in agro sanctæ Ecclesiæ, sunt plantæ steriles, hoc est Christiani, qui bene operantur, sed fructus quos producant, sunt similes fructibus, quos producant arbores Pentapoli, qui teste Divo Augustino tantum habent bonum corticem, qui est coloratus, & vividus, sed intus plenus cineribus. Opera plurimum Christianorum nil habent bonitatis nisi materialis, & extinsæ, sed quoad morale, & intussecum sunt opera vana, & sine merito, quia facta ob finem malum. Hæ arbores sunt Hypocrite, de quibus bodierum Evangelium dicit: *Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intussecus autem sunt lupi rapaces.* O maledicti Hypocrite, de quibus cecinit Poeta.

D. P. Aug. lib. 21. de civit. Dei c. 5.

D. Matth. cap. 7.

*Impia sub dulci melle venena latens:* Ovidius.

23. Salvator eos vocavit vulpes: *Vulpes forens habens*, non solum ob malitiam, sed & quia non habent nisi bonum apparens, scilicet pellem. Num Crocodilus sit animal terreste, vel marinum sciri nequit? sæpe natat in mari, & sæpe in terra graditur, hoc animal est ichema Hypocrite, de quo non potest sciri an sit Dei, vel Diaboli, si iudices secundum exteriora, dices esse divinum, sed si secundum interiora necessario concludes esse diabolicum, & de eo merito dici potest: *intus Nero, foris Cato.*

Ovidius.

D. Lucas cap. 9.

Apud Nicol. Resj. nor. 24.

24. Ab aliis hypocrite fuit assimilatus alex, quæ quo plura superius exhibet, eo pauciora infra numerat, juxta illam sententiam, que divo Bernardo allcribitur: *Ei sunt qui boni videri, non esse, mali non videri, sed esse volunt.* D. Ambrosius eas belluas pelle hominis vellitas appellavit: *sunt enim bestiales, sunt feras, forma hominum induta, de quibus dicit Dominus: Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intus autem sunt lupi rapaces. in his ergo non requiescit Deus.*

D. Bernar. serm. 66.

D. Ambros. lib. 6.

Hexam. c. 8.

Uc famem venetur per diem jejuna, noctu commestatur audi Poetam.

*Vorsæ noctu, revocat jejunia mane.* Petrus Aloys. cent.

*Tempora pariter gustatur, & Hypocritis.* 1 fol. 61.

*Guttur amat noctem, latebat, ut repleat avi.* D. Petrus

*Viguo oculos capiat, lucem amat Hypocrysis.* Dam. lib.

25. Divus Petrus Damianus eos nivi, quæ alba est, & frigida comparat, sic sub falso candore exteriori glaciem iniquitatis tegunt. Nix alba est.

D. Petrus Dam. lib. 6. Epist. 33.

6. Epist. 33.

Nix alba est.

est, sed frigida: Hypocrita nomen, qui se per sancti-  
tatis adumbrata signum transfiguravit in An-  
gelum lucis: nulli inferret asinus caritatis, atq;  
ad insulas ut vis simul est albus, et frigidus: quia pii  
quidem se deserunt operibus simulatis, sed viscerum  
solida pietatis ignorat.

Dum Ecclesiam intro, & illas preciosas sta-  
turas video ut massa auri videantur, & dein con-  
sidero interius eas esse ex ligno, ferro, pice vel  
limo, talem etiam esse hypocritam, mihi imagi-  
nor. Hinc Joannes Geometra.

Io. Geome-  
tra in te-  
tra apud  
Io. Heye in  
Exod. tom.  
1. c. 12. v.  
20 N.

Idolum, & qui se ostentat inaniter unum  
Efficiunt auro nam simulacra micant.  
Cum pice sint: Et plena luto intus; sic quo-  
que & iste.  
Cum sacer extra sit, non tamen intus est.

412.  
D. P. Cry-  
sol. ser. c. 7.

26. S. Petrus Chrysologus pessimas quanti-  
tates hujus salarii impii penetravit, dum dixit:  
Hypocritis subtile malum, secretum virtus, vene-  
num latens, virtutum fucus, tinea sanctitatis.

Et venenum, quod lateat sanctitatem ma-  
cular, est vermis, qui fidem consumit; hypocritas  
transformat in infideles, & facit, quod in agro  
sanctae Ecclesiae sint plantae sylvestres. Myrterio-  
sae sunt verba quae Christus ad Apostolos, & par-  
ticulariter ad Petrum dixit: Veni Dominus, servi-

D. Lucas  
cap. 12.

illius in die qua non sperat, & hora qua nescit, &  
dividet eum: partemq; eius cum infidelibus ponet.

Dionys

Quae sic commentatur Dionysius Cathusianus:

11. D. Luc  
art. 33. f.  
2. 12. col. 2.

Hoc est a consortio Electorum dividet, & a  
gratia Spiritus Sancti eum aeternaliter separabit,  
juxta illud Isaia: Tollatur impius, ne videat glo-  
riam Dei.

Omnia bene, sed scire vellem quanam sit  
fors infidelium, cui hic servus malus sic adjun-  
gendus: Partemque eius Dominus cum infideli-  
bus ponet: legere sanctum Mathaeum, qui eodem

S. Matth.  
cap. 24.

verba Salvatoris affert. Et dividet eum, partemque  
eius ponet cum hypocritis. Si S. Lucas dicat infide-  
libus, cur S. Lucas Nathanaeus scribit eum hypocri-  
tae hypocritis, & infidelitas idem sunt, infidelis,  
& hypocrita sunt synonyma. Est observatio,  
doctissimi ejusdem moderni, Ecce tibi, qui a

Didacus  
Celsa  
comm. in  
Luce. c. 9.  
V. 1. §. 2.  
N. 10.

Matthaeo dicitur Hypocrita; & a Luca dicitur infide-  
lis: Hypocritis est spei factura: fides quae est avir-  
sis: & quaedam infidelitatis species: saltem Hypocri-  
tae valde impellit ad infidelitatem.

17. Non posse reperiri peccatum, quod De-  
us adeo execretur, & horreat credo. Omne scilicet  
ei displicet, sed hoc cum cruciat. Phylange

militem armatorum cinctus ad hortum olivae  
Judae perrexit, ut suum magistram adde-  
ret, a quo in propria persona tot affectus amoris,  
& benevolentiae expertus fuerat: ut ad eum per-  
venit sine ullo respectu, aut robore brachii ejus  
collum strinxit, & labiis immundis illum val-  
tum Paradysi osculatus est, sic eum salutat. Ave  
Rabbi, ac si diceret: O mi magister, Deus te salu-  
ver, haec actio adeo displicuit Filio Dei, ut eum  
suum ferri sentiens se continere nequirit, quin  
illi superbo nebuloni responderet: Iuda osculo  
Filium hominis tradidit: perinde, ac diceret: oscu-  
lando me tradis? mel gessid in labiis, & vene-  
num in corde: ore pacem, pectore bellum: quod  
adventas tanquam hostis, & proditor suffoco:  
quam vis & id displicet. Sed dum agis hypocri-  
tam osculo mihi nocendo, & salutatione mos-  
tando, hoc me affligit, & torquet. Ideo doler,  
non quod tradidit ab eo velut inimico, sed quod  
tanquam hypocrita secum agat. Hinc non ait  
simpliciter: Iuda Filium hominis tradidit: sed os-  
culo: magis exggerat hypocritam osculi, quam  
traditionem. Hoc docet divus Ambrosius:  
quasi dicit, propter se suscepim gratias, quod in osculo  
hypocritae.

28. Valde difficilia sunt verba: quae loquitur  
sapientia incarnata de peccatoribus, & iustis.  
Non veni vocare justos, sed peccatores. Hinc Pal-  
chus, Rabbert. Sed forte movet aliquem, quomodo  
dixeris: Non veni justos, sed peccatores vocare,  
cum omnibus peccatis, quod etiam est, qui secun-  
dum iustitiam Moisaicae legis in istius perfidiam  
venit, ad Evangelicam culmen perfectionis planum  
vocavit: si enim solos peccatores, & non etiam ius-  
tos ex lege vocaret, nequaquam Nathanaeus disci-  
pulus eius adhaereret, quem ad se vocavit: tan-  
ta laude dignum duxit extollere.

Eandem difficultatem movet Dionys. Cat.  
hu. Sed nonne Christus vocavit iacobum ju-  
stum, Petrum, quinquaginta annos ante  
mundum, Andream, Ioannem, & alios quosdam  
iustissimos? Et nonne apostolus: veraciter agniti,  
quos praedestinavit, & hoc vocavit: quomodo ergo  
non venit Christus vocare iustos?

Varias responsiones quae adduci possunt omi-  
to, unani vero praeter omnibus ex Rebano Mau-  
ro, qui ante duas esse sortes iustorum rituum  
scilicet, & fallosum adduco. Iustos filios non  
curat Deus, qui veniens in mundum omnium  
quantumvis maximorum peccatorum filios  
desideravit, & iustos fallos: qui sunt hypocri-  
tae Deus adeo execratur, ut flocci faciat dum se lo-  
quuntur.

rebetur. En Rabbanuro, non veni vocare iustos  
 sed qui in sua iustitia gloriantur, ut Pharisæi, sed  
 illi qui se peccatores agnoscerunt.  
 Doceat voluit hos sceleratos à gratia Dei ex-  
 cludos, & numero prædelinatorum proscripto-  
 ros.  
 29. Et ut hanc veritatem stabiliam, rursum  
 ait Christus maledixit illi figi, eamque arefe-  
 cit, cum dicitur Evangelista, non erat som-  
 nius sicut iniquus. Nulla arbor habebat fru-  
 ctus, erat ergo hæc sola diuis devotetur? meum  
 concipiam audire. Ficus habet corticem cine-  
 ricium, folia rigida inftar cilicij, fructus ejus ha-  
 bebant vestem laccaram, sunt colotis pallidi, quo-  
 sunt maturiores, eo videntur magis mortificata,  
 caput inclinat, collum flectunt, oculis fient, in  
 hac arbore exhibetur hypocrita, eam aded est ab-  
 ornatus, ut in eum diras non fulminate non  
 poterat. Si ergo aded se succensum ostendit

plantæ, ut eam maledixerit, pensitate quid ager  
 hypocryta. N. Quis ergo non detestetur hypo-  
 crytin velut falsariam cæli? cui ipsa non sit in  
 horrore velut talis, quæ semper eudit monetam  
 falsam, & vendit vitrum maturatum pro auro?  
 sunt velut pictoræ, quæ nil habent boni nisi co-  
 lores, sunt facti in foro, sed Diaboli in domo.  
 Mercantur virtutes, sed ut eas in vitia vertant, &  
 contractus solvant per Diabolum crucifixum.  
 Volunt ut hypocritis eis serviat pro fraude adu-  
 lantice sanctitatis. Virtutem celebrant, & laudant,  
 sed ore non opere. Verum audite siem. *Gaudium*  
*Hypocrita nis iob ad instar puncti, si ascenderit res-*  
*que in celum superbia eius, & caput ejus nubes re-*  
*rigerit, quasi sterquilinum in sine perdetur. Et do-*  
*num habebat lucrum cessans gloriæ, & dampnum*  
*emergens æternæ damnationis, à qua vos Deus*  
*liberet, & ite in pace.*

Job. 8.

DOMINICA OCTAVA  
 POST PENTECOSTEN.

Homo quidam erat dives, qui habebat villicum, hic diffamatus est apud eum, quasi  
 dissipasset bona illius, Luc. cap. 16.

ARGUMENTUM.

Ostendatur honorem proprium, & famam proximi debere conservari; ille conservandus  
 est actionibus bonis hac per non propalationem defectuum, sed sub  
 palio secreti absconsonem.

Quod homo habeat bonam famam,  
 & audeat comparere in societate eor-  
 um, qui fontem audent ostendere,  
 & veram habeat nobilitatem, maxi-  
 mum est in quo gloriari quis potest, virâ bonâ  
 nobilitate grati Deo, sed bona fama mundo spe-  
 rabilis firmus, honor thesaurus præcellit: *Melius*  
*est honor bonitas, quam copia divitiarum.* Et le-  
 gis determinans, quod honor omni lucro est præ-  
 ferendus. Et alii subdant, quod fama præponde-  
 rat emolumento pecuniario. Heroltratus Ephe-  
 sus Pyramidem in theatro immortalitatis ad  
 gloriam suæ Luce erigere putans templum mag-

nificum Dianæ combussit, Paphon magnus  
 Deus aves humanum idioma docuit, ut suum  
 nomen repetendo conciperent. *Magnus Deus*  
*Paphon, & idcirco illas libertate donavit, ut no-*  
*men suum per illas patrias, ad quas eas advo-*  
*care contingeret, propalarent. Generosus belli*  
*Dux incommodis, & molestiis militiæ se ex-*  
*ponere non veretur, sed paternas delicias dese-*  
*rens, & se dâns laboribus, qui in bello toleran-*  
*tur, viclas paritatem vilipendit, sanguinis fu-*  
*sionem, & vitæ amissionem non curat, tantum*  
*ut in medijs cineribus ad novam vitam gloriosa*  
*ejus fama resurgat, forsân sibi persuasum habet*  
 cum

*Ambros.*  
*Neap. E-*  
*pisc. ser. 3.*  
*post Dom.*  
*2. Quadr.*  
*serm. 22.*

Q. 3

liberab  
 6.